

Тема номера: Воплочення як вступ до християнства

РЕДАКЦІЯ VERBUM

26 ГРУДНЯ 2018

Шановні читачі! У святковому номері «Verbum» пропонуємо поглянути на теми Втілення та християнського буття в сучасному світі. Пов'язані вони не тільки з Різдвом, коли Втілене Слово об'являється світові, а й із 50-річчям видання «Вступу до християнства» Йозефа Рацінгера.

Фото: Lawrence Lew OP

Як вступ до роздумів про Втілення пропонуємо першу частину тексту православного теолога Джона Пантелеймона Мануссакіса, у якому, власне, і йдеться про проблеми герменевтики втілення. Автор пише про те, що звичний спосіб читання герменевта далекий від отілеснення: «Герменевт читає між рядками, поза словами, поза текстом, але ніколи не сам знак: він квапливо пробігає очима те, що вважає означником, аби перейти до вищого, відмінного», – і замислюється, як повернутися до живої тілесності слова.

Наступні два тексти присвячені «Вступу до християнства». Польський теолог і визначний знавець теології Йозефа Рацінґера отець Єжи Шимік показує актуальність цієї книжки й розмірковує про сталість поглядів її автора. Чи Рацінґер дотримувався думок, які висловлював у 1960-х роках, уже коли став Бенедиктом XVI? Чи цінність «Вступу» не поменшала за останні 50 років? «Ця книжка не постаріла, – робить висновок Єжи Шимік. – Вона не менш придатна для використання під час лекцій з теології 2018/2019 навчального року, ніж конспект, написаний учора. Її можна запропонувати до читання студентам, не переймаючись про анахронізм такої пропозиції чи самого тексту».

Отець Ігор Гнюс ОР тимчасом запитує, чи актуальна теологія Йозефа Рацінґера в контексті великого пострадянського міста. Один із виразних образів «Вступу до християнства» – побожна особа як видовисько, як блазень в очах світу. І хтозна, чи сьогодні пасажири метрополітену не бачать, скажімо, у людині в чернечому вбранні такого самого блазня, який намагається заманити їх до свого «цирку». Автор разом із професором Рацінґером придивляється до спокуси зняти середньовічне вбрання, щоб людям було легше нас почути.

В останньому тексті випуску Олексій Браславець аналізує цьогорічні документи Апостольської Столиці, у яких ідеться про так звані нові єресі. Ці тексти виявляються на диво співзвучні з поглядами Йозефа Рацінґера, який вказує на те, що вважати слово «єресь» чимось архаїчним і неактуальним – велика помилка. Сьогодні єресі так само здатні віддалити людину від Утіленого Слова, як і в перші століття християнства.